

אור עליון

יו"ל על ידי ארגון להפצת יהדות "נשמת כל חי"

לעילוי נשמת נפתלי בן שמעה ברזילי, שמואל משה בן אסתר טוטיאן, משה בן שרה בן-פורת, ת.נ.צ.ב.ה.

חשוון תשע"א (תהא שנת אור עליון) גיליון מס' 10

054-848 6661 Mhbp52@etrog.net.il

שבת באווירה קסומה

ישיבת "מחנה ישראל" - הישיבה לחוזרים בתשובה, מזמינה את הציבור הרחב (בחורים, בחורות, משפחות), לחוויה רוחנית מקסימה, לטעום את טעמה של השבת, באווירה רגועה, מיוחדת, ולא מחייבת כלל. הישיבה ממוקמת בשכונת "בית ישראל" בירושלים, שכונה ציורית ומעניינת. בחורי הישיבה ובנות האולפנה אשר כולן חילוניות לשעבר יקבלו אתכם בהבנה, בחום ואהבה.

מה בתוכנית?

- לינה ב"בניין השבת", חדרים נוחים ונעימים.
- סעודות שבת כיד המלך באווירה סוחפת עם שירים וריקודים.
- הרצאות מטובי המרצים במגוון נושאים (הגשמה עצמית, זוגיות, מיסטיקה).
- סיפורים אישיים מנחזרי הישיבה על דרכם מהחילוניות (המגרש, הבמה, המשטרה) לישיבה.
- טיול למערת "שמעון הצדיק" - מערה עתיקה מלפני 2500 שנה.
- טיול לילי בחצות הלילה ב"ירושלים של פעם".
- אפשרות להגיע לכותל המערבי בהליכה רגלית.
- "מלווה מלכה" בלווי תזמורת, עם הראפמן אלון קוגמן מארה"ב. סימפוזיון בסיום האירוע אל תוך הלילה.

תשלום סמלי, הרשמה מראש חובה בטלפון 02-5370290 (אפשר להשאיר הודעה בתא קולי)

מכתב תודה

מחברי קיבוצי "השומר הצעיר"

לכבוד ישיבת "מחנה ישראל"

אנחנו כותבים לומר לכם על החיבור הנפלא שיש לנו בינינו
 הקבוצה שמתארגנת אצלכם הייתה מורכבת מנחזרים בארבעת קיבוצים
 הפרי: סאסא, בלעם, יראון וחולבי.
 הפגנו ילדיו הנפלאים ונחשנו ביניהם לילדים שיש להם כניסה לשבת שליש.
 יארי להתחברותנו שפה, הילדנו בעלי השכלות בישראל לקבל את
 השבת במחברתכם.
 נפגשו מאוחרת בשבת, המארחים נחמדו, היה מיוחד וימים מיוחדים
 וזהו בלעם, חשיבות ופריקוברים שגם כיום מבינים פריקוברים אומץ
 הפתח לשבת של החולאים והפריקוברים הנפלאים אנחנו מבינים פריקוברים
 במחשבות ומחשבות שישנו מורכבות. הכנסת מארחים ללכם הייתה מלאה
 ומלאה כולכם קיבלתם את פנינו בלבנות.
 ציינו גם יראון מארח בלעם את הילדים בלעם חולבי ללכם ללכם.
 ונפגשו מחדש בינינו.
 אנו שוארים לא פחות מכלל אנשי המחנה בלעם, שכלל חיוני שלכם
 מאז וקיימת. אור כן הקבוצה בלעם ובלעם חזק ומפגש בלעם
 הפגנו מנסים להפגש גם חוזק ספירי.
 נשמח שכל בלעם שיקבל אתכם שוב בלעם חולבי ובלעם חולבי
 שנים שונות של חשיבות ופריקוברים אנחנו מבינים ללכם ללכם
 ראוי כי יארח חולבי בין שני הקבוצות קיבלתם אתנו באהבה
 ובכבוד.
 אנחנו מבינים ללכם ונשמח להפגש אצלכם שוב.

בלעם חולבי "מחנה ישראל"
 קיבוצים סאסא, בלעם, יראון, חולבי

כִּיף לִי בַשַּׁבָּת

"אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבתי שמה, ואני מבקש ליתנה לישראל - לך והודיעם" (גמרא שבת י, ב).

סעודת שבת: האבא-המלך והאמא-המלכה משני ראשי השולחן, הילדים-הנסיכים הקטנים מסביב לשולחן, כולם פורצים בשירת "שלום עליכם, מלאכי השלום". לאחר מכן פוצחים כולם בשיר הלל לכבוד האמא היקרה שכה טרחה לכבוד שבת: "אשת חיל מי ימצא...". בסעודת השבת הלבבות חבוקים, גדולים וקטנים נהנים ממאכלי השבת הטעימים, שרים יחד שירי שבת, שומעים סיפור ורעיון יפה מפרשת השבוע מאבא, לכולם יש פנאי לכולם, איש אינו לחוץ, איש אינו ממהר, כלי התקשורת דוממים ואינם מטרידים, ואפילו הטלפון נרדם.

כאשר אדם עני אומר: "אתן לך מתנה טובה", אנו לא מצפים למתנה גדולה ומיוחדת, מאחר ואנו יודעים שעבור מושגיו המצומצמים גם 10 דולר זה "מתנה טובה". לעומת זאת כאשר אדם מיליונר אומר שיתן לנו "מתנה טובה" אנו יודעים שהוא מתכוון למשהו מיוחד באמת, בהתאם למושגיו הרחבים. ואם ראש הממשלה או נשיא ארצות הברית יבטיח לנו מתנה טובה... והנה, כאן בורא שמיים וארץ, אשר כל מרחבי היקום שייכים לו, הוא ולא אחר אומר לנו "מתנה טובה יש לי בבית גנזי", אז אנו יודעים שזו מתנה נפלאה אשר אין ערך לשווייה.

אחרי הסעודה מתיישבים ללימוד משותף או יוצאים לטיול משפחתי באווירה המיוחדת של שבת - בלי מכוניות ובלי רעש של מוזיקה, הכל שקט ורגוע. אחרי שנת השבת מגיעה תורה של תפילה שחרית וקריאת התורה בניעימה וחזנות הנעימים לאוזן. לאחר התפילה שוב פעם מתכנסים לסעודת הבוקר של שבת. ולאחר המנוחה של שבת (הרי שבת ראשי תיבות שניה בשבת תענוג) שיעור תורני מעניין למלאות את המצברים הרוחניים שלנו לכל השבוע, משחק עם הילדים, שיחה נעימה בין ההורים, עונג - שבת, תפילת מנחה, סעודה שלישית קלה, תפילת ערבית והבדלה. ובהבדלה מברכים על הבשמים, מדוע? משום שקשה לעבור מרוממות נשמת השבת לשגרת החול, והבשמים מרגיעים מעט...

ישנם שיתמהו על מאמר חז"ל זה, הם רגילים לחשוב שהשבת זה משהו מגביל ומציק, זה אסור זה אסור בשבת, א"כ איזו "מתנה טובה" יש כאן?! שאלה זו יכולה להישאל רק על ידי אדם שלא חגג מימיו שבת אמיתית כפי שראוי לה להיחגג, שכן אלו שזכו לטעום מטעמה המתוק של השבת הדבר מובן להם מאליו ששבת היא מתנה נפלאה ביותר, הם מרגישים עמוק בלב את מילות השיר לשבת: "מיום ראשון עד יום שישי לקראת שבת נכספה נפשי, כי בשבת אצא חפשי, וכי יום מנוחה אקראה".

הצצה לביתו של ה"שומר שבת"

ביום של חול אין מנוחה, לא מנוחה פיזית ולא מנוחה נפשית. בני הבית עובדים קשה, והנפש טרודה בכל המטלות היום יומיות: קניות, תיקונים, שיפוצים, בילויים, ועוד ועוד. (לא התבלבלתי כשכתבתי "בילויים", גם בבילויים אין רגיעה מוחלטת ושלמה, אתם מכירים את כל הלחץ בהכנות לבילוי ובזמן הבילוי) ובדוריו כלי התקשורת, הטלפונים, הפלאפונים, והמחשב, ממש לא נותנים לנו רגע של מנוחה ושלוה.

והנה יום שישי מגיע ומיטב התבשילים האהובים מוכנים לסעודות השבת, המפה הלבנה נפרסת ועליה מוצבות חלות השבת, כל בני הבית מתלבשים חגיגית כבני מלכים, אווירה חגיגית ומלכותית. ו... הנה נשמעת הצפירה המבשרת על זמן הדלקת נרות השבת, המתח מתפרק בבת אחת, האמא מדליקה נרות שבת ונושאת תפילה לבריאות ושלוה בעלה וילדיה. כשהיא פוקחת את עיניה היא מביטה בחיוך של עונג ושלוה אל ילדיה הקטנים המתבוננים בה בסקרנות. הכל שליו ורגוע, האבא והבנים בבית הכנסת, אמא יושבת וקוראת בנחת וברגיעה, מספרת ומאזינה לקטניה בסבלנות. תחושת חום ואהבה אופפים את כל הבית. נקישה והדלת נפתחת, "שבת שלום" מאחל האב ופניו מאירות. האם זה אבא של יום יום העובד כה קשה וטרוד בפרנסתו? הרי זה ... מלך!!

אין מילים שיכולות לתאר במדויק את ההרגשות של השומר שבת כהלכתה, "טעמו וראו כי טוב ה'", כדאי לבוא ולראות שבת אצל שומרי השבת. שבת שלום ומבורך!!

העלון מוקדש לעילוי נשמתו הטהורה של החבור היקר והחשוב נעים ההליכות, מופת לרבים, נוח לשמיים ונוח לבריות, מסביר פניו לזולת, אהוב על הבריות
ליעד הראל בן ציון ואסתר מזרחי ז"ל
 שירת כקצין ביחידה קרבית בצנחנים, שימש כמאבטחם האישי של ראשי ממשלות ישראל.
 נהרג בקיצור ימים ושנים בתאונת דרכים סמוך ליישוב ביתר ביום כ' כסלו תש"ע
 ת.נ.צ.ב.ה

תכונות בני מזל החודש - מזל עקרב

(24 באוקטובר עד 22 בנובמבר)

וינהג בזרות כלפי זולתו, וכאשר הזולת אינו נחשב לאדם אלא "זר" אין כל קושי לעוללו לו רע. למרות נטיות אלו אסור לעקרב להיכנע לדחפים ההרסניים הללו. אדרבא, הן מזמנות לו אתגר בעבודת המידות, אשר אם יעמוד בה יתאפשר לו לטהר ולזקק את האנרגיות החזקות שלו כך שיפעלו אך ורק לתועלת הטוב. ועוד כדאי לו לדעת, שכאשר העקרב בוגר בנפשו ומסוגל לקחת אחריות על עצמו - הוא מאד יפה ונחמד.

תכונות שונות: העקרבים מאד כישורניים, יש להם חשיבה מאד מעמיקה, הם מבינים הרבה בנפש האדם, בעצם הם "פסיכולוגים" מטבעם, נמצא שיש להם את כל הכלים הדרושים להיות חוקרים ובלשים טובים מאד. בכל תחום הם הולכים בצורה מאד מתפתלת, כלומר, כדי להשיג את מטרתיהם הם לא ילכו ישר (דוגרי), אלא ילכו סחור סחור. טיפוסים חשדניים בכל אחד. אנשים מאד סודיים, וסודותיהם שמורים בקנאות קיצונית. העקרבים אוהבים להתחדש: לקנות דברים חדשים, להתחבר לרעיונות חדשים, לקרוא דברים חדשים. העקרבים מקרינים כוח מגנטי חזק מאוד, על אף שכלפי חוץ הם קרים ומורוחקים.

הפרק בתהילים שמסרו לנו חכמי הקבלה המתאים לבני "מזל עקרב" היו פרק פ', המתמיד לקרוא פרק זה גורם לפתיחת מזל. סגולה מהזרה לפתיחת מזל עקרב היא קריאת "ביום השמיני" של קרבנות הנשיאים (במדבר פרק ז' פסוקים נד-נט).

שנאה עצמית. בתכונות אלו העקרב הינו מלשון "עקירה". הסיבה לתכונות אלו, משום שהעקרבים הינם בספירת "גבורה" הנמצאת בקו שמאל - "מידת הדין", כמו שביארנו באריכות בגיליון חודש סיוון תש"ע, וזאת מלבד שהכוכב השולט על העקרבים הינו הכוכב המלחמתי בעל הצבע הסמוק "מאדים".

התיקון של העקרב הוא להגיע לשליטה עצמית ולשליטה על הרגשות, וכבר בורא העולם נטע בהם את התכונה הזו, כנ"ל בתחילת המאמר. הוא חייב ללמוד כי האויב המר ביותר שלו הוא המלחמה עצמה, ולא הזולת שלו הוא שש להילחם בכל רגע. עליו להטביע את הכעס והשנאה החזקים באישיותו - בים של אהבה. רק כך יוכל העקרב לבלום את הקור שאותו הוא נוטה להקרין כלפי הזולת (העקרב ארוס קר) ולעורר חיבה ורחמים.

בני מזל עקרב הינם קיצוניים בטבעם, כל מעשיהם בקיצוניות רבה וללא פשרות. גם רגשותיהם עשויים להיות קיצוניים מאוד: אהבה עיוורת וטראגית, כמו בדרמות הגדולות, וזו עלולה להפוך לשנאה יוקדת. ישנו פתגם האומר: "העקרבים, הם או נשר (הגבוה ביותר) או נחש (הנמוך ביותר)". כל זאת בניגוד למזל מאזניים שהם מאוזנים ואינם קיצוניים בכל תחום, כפי שכתבנו בחודש הקודם.

יש בעקרב נטייה מסוימת לאכזריות ולגאווה. שתי התכונות הללו שלובות יחדיו, הגאווה גורמת לו שיראה רק את עצמו

בני מזל עקרב הינם בעלי אישיות מאד חזקה, יש להם אופי חזק ויציב. הם עומדים על שלהם, ואינם נשברים בשום תחום. הם תקיפים, דבקים במטרה, יש להם כח רצון ממדרגה ראשונה, וכשהם רוצים להשיג משהו הם לא מוותרים. בעלי שליטה עצמית מאד חזקה, ביכולתם לכופף ולשבור יצרים. בתכונות אלו העקרב הינו מלשון "עיקר הבית".

העקרבים משתייכים ליסוד המים, ונחשבים "האבא של יסוד המים". הם מאד רגשניים ורגישים, בעצם הם הכי רגישים בגלגל המזלות, למרות שלכלי חוץ הם משדרים פנים קפואות, בתוך תוכם הם לוקחים דברים בצורה מאד חזקה. משום כך עלינו להיזהר שלא לפגוע בהם, כי הם מגיעים מאד ו...כשהם נפגעים הם לא מוותרים, הם מחכים בפינה עד שינקמו את נקמתם, בדומה לעקרב בעל הארס הקר, הרומז לנקמה ללא פרופורציות למעשה שביגנו הוא נוקם.

לעקרבים יצרים חזקים: יצר התאוות ויצר הרס. המחשבה וההיגיון אינם מניעים אותם באותה מידה כמו תחושות הבטן והאינטואיציה, הם נוטים להיגרר לפעולה הרסנית אימפולסיבית ללא מחשבה תחילה. בעת סערת רגשות הצורך שלהם להשיב מלחמה שערה כמעט שאינו נשלט, גם אם יידעו שהדבר יזיק להם. העקרב מאופיין גם ביצר הרס עצמי. עקב כניסה לעומק הרגש השלילי, פעמים הוא מפתח

שאל את הרב

מאת הרב מנשה בן פורת שליט"א

שאלות ותשובות מתוך הפרוזה "שאל את הרב" באתר "טיפות מהאור העליון"

שאלה: הלוואתי סכום פעוט לאיזה אדם, הוא שכח להחזיר לי, אני לא רוצה שהוא יכשל באיסור גזל ולכן מחלתי לו. במחשבה שנייה אני חושבת אולי זה לא מועיל, כי הוא לא יודע שמחלתי לו. **תשובה:** מאחר ומחלת לו על החוב - אפילו שזה היה שלא בפני הלווה - המחילה מועילה, ואין הלווה עובר איסור, אבל כדאי לומר את המחילה בפה, כי ישנה מחלוקת גדולה אם מחילה בלב מועילה, (עיין שו"ת יביע אומר ח"ג ח"מ סימנים ב' ג'). ועצה טובה שתאמרו כך: "רק אם הלווה ישכח מהחוב אני מוחלת לו על החוב" (כדי שתוכלי לקחת את תשלום החוב אם בסוף הלווה יחזיר את החוב).

ולכאורה אם לא תודיעי ללווה עדיין יחול עליו איסור מחשבה של גזל, כמו שאומרת הגמרא (קידושין פ"א, ב) לגבי אשה שנדרה בניזוי ובעלה הפר לה, והיא לא ידעה מההפרה ושתתה יין, שהיא צריכה סליחה וכפרה על מחשבתה לעשות איסור. אבל נראה שזה לא דומה לשם, מאחר והלווה גם במחשבתו אינו מתכוון לעשות איסור שהרי הוא שכח מהחוב, ובשב ואל תעשה אינו מחזיר את החוב. (הלכה נכתבה בהתייעצות עם הדיין הרב ג' אהרון ירחי שליט"א)

בשחרית, כשהם משמשים כשליח-ציבור עליהם להתעקף בטלית. (הלכה ברורה ח' יב). משום כבוד הציבור. כל זה בתפילת שחרית שכולם לובשים טלית, אבל בתפילת מנחה וערבית, אין חיוב לחזן ללבוש טלית. אלא אם כן החזן לובש חולצה עם שרוולים קצרים שאינם מכסים את החלק שבין בית השחי למרפק, שעליו לשים טלית משום כבוד הציבור. (שו"ע נג"ב, שו"ת יחוה דעת ח"ד סימן ח).

ולגבי השאלה אם מברכים על טלית זו? אם לוקח הטלית בהשאלה מחבירו, אז לא מברך עליה, רק אם אמר לו מפורש שזה "מתנה על מנת להחזיר". אבל אם זה טלית של בית הכנסת, מברך עליה. (הלכה ברורה יד, יח).

שאלה: בתפילת שמונה עשרה של ראש השנה אמרנו "יום תרועה זכר ליציאת מצרים", מה הקשר בין "יום תרועה" לבין "יציאת מצרים"? **תשובה:** שאלתך מופיעה בספר "שיבולי הלקט" (סדר ראש השנה סימן רפז), והוא מתרץ כך: הגמרא (ר"ה יא ע"א) אומרת שבראש השנה "בטלה העבודה מאבותינו במצרים", פירוש, שהפסיקו מלעבוד בפרך לפרעה. נמצא שחג ראש השנה יש בו "זכר ליציאת מצרים" שאז יצאו לחירות מהעבודה.

ניתן להפנות שאלות בהלכה וביהדות לרב מנשה בן פורת שליט"א - מוסמך להוראה ומרצה ב"הידברות", בפורום "שאל את הרב" שבאתר "טיפות מהאור העליון", וכן במייל mhbp52@etrog.net.il או בטלפון: 054-8486661

לעילוי נשמת האבא היקר הזקן הכשר שמעון כמישי אלגנסי בן שודיה ז"ל מושב תלמים נלב"ע כ"ה סיוון התש"ע ת.נ.צ.ב.ה.

העלון מוקדש לעילוי נשמת **מסעודה בת עזיזה** נלב"ע ל' כסלו תש"ע במלאות 11 חודש לפטירתה ת.נ.צ.ב.ה.

העלון מוקדש לעילוי נשמת **ג'ויה בת אסתר** נלב"ע ערב כיפור תשע"א במלאות 30 יום לפטירתה ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת **שאל לוי בן רג'ינה** נלב"ע כ"ה תשרי תשמ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת **אליהו בן חנה יהודה בן זוהרה יאורה בת זולה** ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **חיים ביגילמן בן ברכה** ת.נ.צ.ב.ה.

הצדיק הנסתר שריד לדור דעה

לפני ימים ספורים נסתלק לבית עולמו אחד מגדולי הדור, הגאון הצדיק רבי יהודה מועלם זצוק"ל, מראשי ישיבת "פורת יוסף" גאולה. מחמת ענוותנותו הרבה רבים מציבור הקוראים אינם מכירים את כבוד הרב זצ"ל על אף היותו אחד מגדולי הדור. אנו מתכבדים להציג לפניכם שביבי אור קטנים מחייו המופלאים של מורנו ורבונו הגאון רבי יהודה מועלם זצ"ל.

גדלותו בתורה

בהיות רבינו תלמיד בישיבת "פורת יוסף" היו כל חכמי ורבינו הישיבה מעריכים את רבינו כבעל סברא ישרה עמוקה ואמיתית בלימוד התורה. ואכן מרן הראשון זצ"ל רבינו עובדיה יוסף שליט"א כינה את רבינו בהספדו: "ידיד נעורים, הארי שבחבורה". ובהיות מרן הגר"ע יוסף שליט"א צעיר למדים, כבן שלשים וארבעים שנה, היה הולך לדון עם רבינו זצ"ל בדברי תורה בביתו במשך שעות ארוכות. בחריפות ובבקיות. ידוע שמרן שליט"א לא היה מרבה לדבר בדברי תורה עם תלמידי חכמים פשוטים, רק עם הגאונים הגדולים גדולי התורה. (הרב יעקב ששון).

הלימוד בבית החולים "הר הצופים"

לפני בערך כ-10 שנים אושפז רבינו בבית החולים "הר הצופים" בירושלים עקב שבר ברגלו. רבינו לא הפסיק מלימודו אף לא לרגע קט גם בבית החולים. בכל יום יום היה אחי היקר הרב ניסים בן פורת שליט"א הולך בשעות אחר הצהריים ללמוד עם כבוד הרב בספר "משנה ברורה", בחלק מהימים זכיתי גם אני להצטרף ללימודם. היה מדהים לראות את בקיאותו הרבה בספר "משנה ברורה", כאשר כל הספר שגור על לשונו. מספר אחי: "פעם נפרדתי מהרב ביום שישי, כאשר חזרנו ללימודנו הקבוע ביום ראשון, ראיתי לתדהמתי שבמשך השבת הרב כבר סיים את כל הכרך של הספר, וזאת כאשר היינו באמצע החלק ועוד רבתה הדרך לסיום הכרך".

מדהים היה לראות את ההתרכזות של הרב בלימוד מבלי לשים לב למתרחש סביבו. באחד הימים שהגענו ללימוד הקבוע מצאנו את רבינו בלובי של המחלקה, המחזה נראה כך: קבוצת אנשים צופה במשחק כדורגל המוקדן בקולרם בטלוויזיה בפאתי הלובי, במרכז הלובי קבוצת בני מיעוטים משחקים דמקה בקולרם, ואילו כבוד הרב ספן לו בירכתי הלובי שקוע כל כולו בדברי ה"משנה ברורה", לומד את תורתו כאילו נמצא הוא בתוככי בית המדרש "פורת יוסף".

באחד הימים שאל פרופסור חילוני את כבוד הרב: "תגיד לי! מי זה שבא כל יום ללמוד איתך בחברותא, או בן נכד?". השיב לו כבוד הרב: "זה תלמידי לשעבר, הוא לא קרוב משפחה שלי". נדהם אותו פרופסור: "מה, כך התלמידים מכבדים אצלכם את הרבנים?! אצלנו באוניברסיטה אין בכלל כבוד למורים, חבל שאיני בעצמי לא למדתי ב"ישיבה". ראה כבוד הרב שלבו ונפתח ליהדות, דיבר על ליבו על חשיבות הנחת התפילין, ואכן הפרופסור החל להניח תפילין מידי יום. נציין, שהיו עוד רבים בבית החולים שהרב שכנעם בדרכי נועם להניח תפילין מידי יום. כמו כן, ביוזמתו של הרב, מאז אשפוזו החל להתקיים תפילות "מנחה-ערבית" בבית הכנסת של בית החולים.

"בכלל לא נפגעת"

מידי שבת בשבתו היה מגיע הרב בשעות הבוקר לביה"כ טוויג לשמש כחזן, ושוב היה חוזר לפני זאת השבת כדי למסור את דרשתו הקבועה, מועלם לא החסיר ולא איחר לדרשתו, בימי חמסין וחום, בימים גשומים... מושלגים... (בברית לבני שחייה שחל ביום השבת התחזית הייתה קור ואולי שלג, חיפשתי רב שיבוא בכל מזג אוויר לשמש כסנדק, ידעתי שרבי יהודה מועלם הוא המתאים ביותר, שהרי הרב מגיע לתפילה אפילו בשלג... ובאותה הזדמנות יבוא לברית בסמוך ל"ביה"כ. וכך היה, הרב הגיע בגילו המופלג בקור של שלג לתפילה ולברית). באחת השבתות הגיע הרב באיחור של 5 דקות לדרשתו. קם אחד מהמתפללים ובעזות מצח צעק על כבוד הרב לעיני כל מתפללי בית הכנסת: "מה זה אתה מאחר? בשביל מה אנחנו משלמים לך?". הרב עשה עצמו ללא שמוע, לא השיב למחרו דבר, צעד דרכו בענווה יתירה אל מקומו ונשא את דרשתו. לאחר התפילה הגריש הלה בפגיעה שמעו ברבינו, ובא לבקש את סליחתו, השיב לו הרב בזה הלשון: "אין צורך בבקשת סליחה, אני בכלל לא שמתי ליבי לדברים". אציין כי "המשכורת" השנתית של הרב באותם הימים היתה אלף ש"ח בלבד!! כולל תפילות ימים נוראים ותקיעת שופר, הרב היה מגיע אך ורק לשם שמים.

מרב ענווה לא הסכים להדפיס את סיפרו

רבינו היה רגיל להעלות על הכתב את חידושי הנפלאים והעמוקים בגמרא בשיטת הלימוד הספרדית, אך לאחר מכן היה גונזם, כדי שלא יחשיבוהו כגאון ושלא יכשל ח"ו בגאווה. חלק מהרגילותו מסרם רבינו לתלמידו היקר, בידי התלמיד שהוא ידידי היקר ישנן גליונות רבים מאד

בשמחת תורה עם אחי הרב ניסים בן פורת שליט"א

מסירות נפש לתפילה ולשיעורים גם בשלג

שמח בשמחת התורה בהקפות שניות

קורות חייו בקצרה

הרה"ג הצדיק רבי יהודה מועלם זצ"ל נולד לפני כ-90 שנה, שבת תרפ"א, למשפחת רבנים חשובה, סבו היה הגאון הגדול רבי יהושע שרעבני זצוק"ל. בגיל חודשיים התייתם מאביו, ואמו גידלה אותו במסירות. מגיל צעיר שקד על דלתות התורה בשקידה ועמל רב בישיבת "פורת יוסף" - בית היוצר של גדולי התורה הספרדים באותם הימים. מרוב גאונו בתורה כבר בגיל 28 לחייו החל לשמש כ"רב (=רב מלמד) בישיבת "פורת יוסף", משרה בה החזיק עד יומו האחרון. בד בבד עם מסירת השיעורים לתלמידים בישיבה היה מלמד בשעות אחר הצהריים "צעלי בתים" (אנשים העמלים לפרנסתם וקובעים עיתים לתורה) במספר בתי כנסיות בירושלים, כמו כן היה נושא דרשות רבות באירועים שונים ובעצרות השונות. שימש כרב וחזן ביה"כ טוויג בשכונת "מקור ברוך" בירושלים.

רבינו היה "שריד לדור דעה", נצר אחרון לחכמי הספרדים מהדור הקודם (מלבד מרן רבינו עובדיה יוסף שליט"א שנשאר לנו לפליטה גדולה), אם רצית לדעת את דרכי חכמי הספרדים בדור הקודם היית מסתכל על רבינו: שקידה ועמל בתורה, לימוד תורה בשיטת העיון הספרדי העמוק, ירידה אל העם הפשוט וקירובם לתורה בדרכי נועם, ענווה מופלגת, הליכה שפופה משהו, בריחה מכבוד ומחלוקת כבורה מפני האש, וכו' וכו'.

תיפקד בצורה מלאה עד ימיו האחרונים. נפטר בשיבה טובה, קרוב לגיל 90 שנה, לאחר חג "שמחת תורה", בשעת המנחה של שבת "בראשית". אלפים השתתפו בלווייתו אשר הייתה רווית דמעות וקולות שבר, ביטוי עז לאהבה הגדולה שחשו תלמידיו ומוקיריו אליו.

עד כדי יצירת ספר עב כרס, ומדוע הוא אינו מוציא לאור? מאחר והרב הזהירו כשמיסר לו את הגליונות שלא יפרסם בשום פנים ואופן את חידושו, שלא יחשיבוהו לגדול בתורה. באחד מן הימים נודע לרבינו כי נכדו יודע אודות הכתבים הנ"ל, תפס הרב את תלמידו ושלא דרכו הקפיד עליו וגער בו: "הרי הזהרתי אותך שלא תגלה!!!". בהקשר לזה נספר כי הרב היה בקי בחכמת הקבלה, אותה למד עם זקן המקובלים הרב יצחק כדורי זצ"ל, אך תמיד היה אומר שאינו מבין בקבלה... הדברים מדברים בעד עצמם, והם ממחישים לנו את גודל ענוותנותו של רבינו, ענווה שאין לה אחר ורוע בדונו - דור רדיפת הפרסום וההתפארות.

"תעשו המסיבה בצניעות ואני מבטיח לכם בן"

אחת המשפחות בשכונת "מקור ברוך" בירושלים נערכה לקראת מסיבת ה"בר מצווה" של בנם. לצערנו ההורים תכננו לערוך את הנשף

בתעורבות, גברים ונשים יחד. כל רבני השכונה ניסו לדבר על ליבם להניאם מכך אך ללא הועיל. שמועה זו גונבה לאוזנו של כבוד הרב, קרא הרב להורי חתן הבר מצווה ואמר להם: "אתם תקיימו את מסיבת הבר מצווה של בנכם בצניעות, כדי תוך הפרדה בין הגברים לנשים, ואני מבטיח לכם בן בתוך שנה...". ההורים לא יכלו לסרב להצעה כה מפתה של כבוד הרב, הרי הם כבר מחכים לבן במשך 8 שנים!! נאותו ההורים להצעת הרב וערכו את מסיבת הבר מצווה בצניעות כדת משה וישראל. ואכן דברי הרב התקיימו במלואם, בתוך שנה זכו ההורים ל...תאומים. (הרב יאיר אבא שאול).

"החורף הזה תתחתן"

לאחר חופשת החגים של סוכות, נכנס כבוד הרב בתחילת "זמן חורף" למסור את שיעורו, הביט הרב בתלמידו הרב רועי כהן הי"ו ואמר לו: "החורף הזה אתה מתחתן", ואכן, אותו תלמיד בא בקשרי נישואין (עריכת תנאים, וור"ט) בחודש טבת, והתחתן ביום א' ניסן.

הגר"ע יוסף לאישה עקרה: לכי לחכם יהודה

אשה אחת נכנסה לביתו של מרן הרב עובדיה יוסף שליט"א, לפני קרוב לחמישים שנה, ובכתה בפני מרן שליט"א שלא זכתה לזרע של קיימא, כי תמיד היא מפילה את פרי בטנה. מרן שליט"א אמר לה: "לכי לחכם יהודה מועלם שגר ברחוב יונה, הוא יעשה לך פדיון נפש, והוא יכול לעזור לך". ואכן הלכה האשה לחכם יהודה, והוא עשה לה פדיון נפש ובירכה שתזכה לזרע של קיימא, וזכתה אחר כך לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה. (הרב יעקב ששון).

נותר כל הלילה בחוץ כדי שלא להפריע

כבוד הרב סיפר על עצמו כי מאז שנשא את אשתו הרבנית שתחיה, לפני שבשים שנה, ועד היום, כשרצה לשתות כוס קפה, מועלם לא הכין רק לעצמו, אלא תמיד הכין גם לאשתו. כיצא בזה מספר הרב בניהו שמואלי שליט"א, פעם אחת הגיע הרב בשעת לילה מאוחרת לביתו, הדלת הייתה נעולה ובכיסו לא היה המפתח, לא רצה הרב להפריע את מנוחת אשתו ולכן לא נקש על הדלת, אלא נותר מחוץ לבית במשך כל הלילה... מעשי החסד היו גם מחוץ לבית כמו שמספר הגאון הרב יעקב יוסף שליט"א, פעם אחת הגעתי לטר"ם (עזרה ראשונה) בירושלים, והנה אני רואה את רבי יהודה מועלם שם, חשבתי שהוא זקוק לאיזה טיפול, נגשתי אליו ושאלתי לשלומם, ואז התברר לי דבר מדהים! הרב הגיע לשם עבור אדם גלמוד שהיה זקוק לטיפול רפואי, הרב הביאו במונית, חיכה עד שיקבל את הטיפול הנצרך ושוב החזירו במונית לביתו.

הרב עוזר לתלמידו בענווה גדולה

אחד מתלמידי הרב התקשה למצוא את זוגו, באחד הימים נגש עם בחורה אשר לכאורה הייתה התאמה ביניהם, אבל הבחורה סירבה להמשיך להיגמש מיומן שהבחור היה עובד לפרנסתו במשך כל היום ואילו היא רצתה שילמד חצי יום. סיפר התלמיד את הדבר לרבו, לא היסס רבי יהודה ולא חס על כבודו, במקום חיג אל הבחורה ואמר לה: "מדבר יהודה מועלם! אני ערב עבור הבחור שילמד חצי יום". הרב הסתפק כבוד הרב בכך, אלא נטל את קולמוסו וכתב מכתב חם עבור הבחור, ואת התחייבותו האישית שהבחור ילמד חצי יום. היכן נמצא עוד רב כזה שכל כך משפיל את עצמו כדי לעזור לתלמידו? (בעל המעשה)

שלא למנוע באף אדם

מספר ימים לפני פטירתו הזמין אבי הבן את כבוד הרב לברית מילה של בנו, הסכים הרב למרות שזה היה על חשבון מנוחת הצהריים שלו. התפלא אבי הבן, והבין שכבוד הרב סבור שהוא יישב סנדק. כדי שלא לגרום אי נעימות הודיע אבי הבן לרב שאין כוונתו לכבד את הרב בסנדקאות. אמר הרב לסובבים אותו: "מאחר ואינני הסנדק, עדיף לי לנוח ולאגור כוחות להמשך היום, מאשר ללכת לברית, אבל אלך, ומדוע? כדי שלא יחשבו המזמינים שנעלבתו שלא כיבדו בסנדקות, ויהיה להם חוסר נעימות מכך שגרמו העלבה לרב".

לידיעתכם! הסיפורים שלפניכם נכתבו כבר בתחילת החודש בעוד רבינו בריא, וזאת לאור בקשת רבים מהקוראים להביא סיפורים על חכמי הספרדים, אשר במקומות אחרים ממועטים לספר בשבתם, הראשון אשר עלה בדעתנו לספר אודותיו היה רבינו יהודה מועלם זצ"ל, לצערנו המאמר מופיע כעת לזכרו לאחר פטירתו.

סגולות לעם סגולה

סגולות לשלום בית ואהבה

א. סגולה להצליח בביתו החדש, ושיהיה שלום בבית, ושיצא מכל רע, להקפיד על ההלכה המחייבת להניח מול הפתח מקום שאינו מסויד בגודל אמה על אמה (48*48 ס"מ), זכר לחורבן בית המקדש.
 ב. כשיש מריבה או מחלוקת בביתו של אדם, לא יאמרו לבילי שבת את החרוז "צאתכם לשלום", ויעיל להם.
 ג. כשיש מחלוקת בין האיש והאשה ללא סיבה גלויה, סגולה טובה ובדוקה לבדוק את הכתובה שלהם אם אין שם טעות, ואם תמצא טעות ילכו לחכם שיתקן הכתובה, וישרור השלום בביתם.
 ד. כמו כן עליהם לבדוק את כל המזוזות שבביתם, וכתב בספר המרדכי "מובטח אני שכל בית שיש בו מזוזה כהלכתה, אין שד ומזיק יכול לשלוט בו".
 ה. סגולה לשלום בית שהאשה תתפלל בעת הדלקת הנרות בערב שבת על בעלה וילדיה שיצליחו ויזכו לאור תורה, ושיהיה שלום ואחוה בינה לבין בעלה, כיון שאותה שעה שערי שמים פתוחים לתפלה.
 ו. סגולה לשלום בית, לפנות את קורי העכביש שבבית בכל ערב שבת קודש.

הדרכה לזוגיות נכונה על ידי הרב נחום דיאמונט

אין רבים?

המגיע לנו והכל, ועכשיו טוחנים מיס. הנה - הגיע הזמן לסיים את המריבה. אבל הלב אומר: "מה, וכי אני אתפייס? גם פעם שבערה אני הייתי הנכנע כביכול, לפני פעמיים גם הנמכת התקפות והתפייסתי... אני פראירי שלה?! הפעם לא אתפייס" ואיך יודע כי שניכם תאכלו קש... **כי במריבה אין מנצחים יש רק מנוצחים**, אז תניח לגאוה, ותתפייס. **לסיכום, ברגע שאני מרגיש שזהו זה, לסגור עניין ולהתפייס.**

כלל שלישי - ריב ללא לינה

אחת הטעויות הגדולות ביותר במריבה, שבאיזה שהוא שלב, אני מסב פני אל הקיר ונרדם, "נשבר לי, אהה, שתעזוב אותי ושולם על ישראל". הבעל, למשל, מסב פניו לקיר ונרדם. בשינה זו הוא טועה כמה טעויות. אני יודע שתשאלו: מה הציפיות שלך מאיננו? מה זה נקרא להתפייס? אין מתפייסים? להתפייסות קוראים בעברית "פוצ'קה מוצ'קה". פשוט החלטה: "עתה אנו עצבניים, כועסים, אני כבר לא שומע אותך ואת אינך שומעת אותי, שנינו נישאר בעמדתנו, בואי נעזוב, וכשנהיה יותר רגועים נדון בזה. התעצבנו פרקנו, ובסך הכל הרי שנינו לא מעוניינים להישאר במריבה, בואי נפסיק". חצי חיוך, חיוך וחצי... לילה טוב.

כלל רביעי - טיעון צודק בטונים נמוכים

היה פעם חבר נכנסת נואם בחסד עליון, תמיד כאשר עלה על בימת הנואמים החזיק בידו נייר כתוב, בדיעבד התגלה כי בדף ציין בשורות בודדות היכן להרים את הקול, כגון: "כאן להרים את הקול כי הטיעון לא משכנע!...". נתבונן בעצמנו ונראה, כי בשעת ויכוח הצד שמגביה את הקול, בדרך כלל הוא הפחות צודק. טיעון צודק נשמע היטב גם בטונים נמוכים, רק טיעון שאינו אמת מזיק הרמת הקול. **והבעיה, רק בטונים נמוכים אפשר לשלוט על הדברים, בטונים גבוהים לא.**

כלל חמישי - לפרוס מפה חדשה

הריב פרץ והסתיים ב"שעה טובה ומוצלחת", התפייסתם. עתה יש להיזהר שהדברים שאולי שארו אצלי עמוק בלב לא יהיו חומר תבערה לאחר סיום המריבה. ברגע שסגרנו את כל מה שהיה בינינו, כל החומר הישן צריך להימחק, לא לעורר מחשש. בשום אופן אינך יכול עוד להשתמש בו, אינך יכול לפלוט בעוד יומיים משפט: "כן, לפני הפיוס אמרת לי כך וכך", מה אתה רוצה ממנה?! כבר פרסתם מפה חדשה.

מתוך הספר "זכו" סיפורי זוגות בסערות החיים. ב"ב, שבט תשס"ט. באדיבות המחבר.

תמיד אמרתי כי אם יבוא אלי זוג ויפסרו "אנו חיים שלושים שנה ומעולם לא רבנו" אומר להם: "אחת מהשתיים, או שאתם שקרנים או שיש לכם זיכרון קצר". אנו לא מלאכים, הלוואי בני אדם. ובודאי קרה פעם שהייתה אי הסכמה, אי הבנה. לפעמים ויכוח קל או קשה, ולפעמים גם מריבה קטנה... באופן עקרוני, ברוב המקרים, עד גבול מסוים, ריב יכול להיות במסגרת ה'בסדר', כי מותר לי לחשוב אחרת ממנה, ולה יש אישור לחשוב אחרת ממני, מותר לנו להתווכח ואפילו לשפוך טענות אחד על זולתנו, רק לא להטיח דברים אחד בשני ולהטיל דופי באישיות. ואגב יאמר כאן, כי כאשר יודעים לריב, כלומר יודעים להתנהל עם מריבה, בדרך כלל, בסיומה, יוצאים מחושלים, נקשרים יותר ואוהבים יותר.

השאלה היא אין מתמודדים עם מריבה - בשעתה ובעיצומה. אין אנו רבים?

כמובן, שראשית כל, זקוקים למידות טובות. אך בד בבד, נעסוק, בכמה כללים חשובים מאד בשעת ריב. הכללים שאני נותן, אינם רצפטים קלים, כי כפי שהזכרנו כמה פעמים, אם "זכו" - שיכנה ביניהם, "זכו" הכוונה זיכנו את עצמם במידות, ללא זיכור המידות המריבה תהרוס כל חלקה טובה.

כלל ראשון - מריבה נקודתית

מריבה צריכה להישאר מקומית. מה הכוונה? בעיצומו של הריב, לפתע נזכרים הוא או היא: "כן, גם לפני שלשה חודשים כאשר רבנו אמרת לי כך וכך..." תעזבי את מה שהיה לפני שלשה חודשים! שכחתם מזה, כבר התפייסתם ונגמרו! עתה רבים על ההוה בלבד (וכי את מחפשת ללבות את האש?) בקיצור, להשאיר את האש מקומית. האמת כי יש פיתוי גדול להזכיר דברים מהעבר, כי כך אני יכול לנגח בקרן נוספת - בום, אך חובה לאגור כוח ולהתגבר. מי שמחפש חיים קלים, שמעתי כי ממאדים החיים נוחים. בעולם הזה החיים לא קלים במיוחד... לכן לא להתנגח עם העבר, להשאיר את המריבה מקומית ועכשווית.

הכלל השני - לדעת לסיים

אין זו בושה להיות המתרצה. מגיע שלב מסוים במריבה, שבעצם הטיעונים נגמרו, אנו טוחנים מיס, אני/את חוזרים על אותם טיעונים שוב ושוב שלש ארבע פעמים. לא מוסיפים טענות מהותיות, אלא כל צד מנסה להביא עוד דוגמה להתנסח במילים יותר חריפות. אולי אצליח בכל אופן - לדחוק אותה/אותו לפינה). אבל בעצם אנו כבר לא מחדשים דבר, כל הטענות נשמעו, אני ענית לה והיא לי, שינוי דרשנו את

בשורה משמחת

הסגולות שלפניכם לקוחות מתוך הספר הנפלא "ברכה והצלחה" סגולות עצמות להצלחה וברכה בכל תחומי החיים

מתוך הספר הנפלא "הבה לי ביטח" - ליקוט נדיר של סגולות ותורמות לפקידת עקרת ושאר ענייני בנינו. הספרים זכו להכרה ולהבטח של זון המקובלים הרב הצדיק יצחק כדורי זצוק"ל (הרב הניח את הספרים בחימם בכתב יד תחת יד קרא ואף העיר את הערותיו). וכן של המקובל הראשון הרב מרדכי אליהו זצוק"ל

מחיר מבצע לקוחי העלון
25 ש"ח לכל ספר + 10 ש"ח משלוח

צלצלו - 054-7695540
כל ההזכרות קודש להפצת והגלון

הרצאות וחוגי בית

המעוניינים בהרצאות מרתקות ביהדות וקבלה, במסגרת מוגריהם מפי עורך העלון הרב מנשה בן פורת שליט"א מרצה בכיר בערוץ הידברות מוזמנים ליצור קשר בטלפון 054-8486661

מזל טוב! בקרו באתר החדש שלנו

טיפות טיפות מהאוד העליון

www.tipot.co.il

מסורים

סגולות

פורום שאל הרב

סיפורים

כל גליונות אור עליון

פורום

ועוד...

קריאת קודש

אחים יקרים! אנו זקוקים לתרומות רבות, העלון שבידכם מודפס ומופץ באילפי עותקים ברחבי הארץ, כמו כן העלון נמצא במספר אתרים ואף נשלח במייל לרשימת תפוצה לכל רחבי העולם, הדבר כרוך בהוצאות גדולות מאד, באפשרותכם להיות שותפים בזיכוי הרבים הגדול. אפשר להקדיש את העלון לעילוי נשמת או להבדיל לרפואה ולכל ישועה.

שימו לב! ברצוננו להגדיל את מספר העמודים של העלון, ישנם מדורים נוספים יפים וחשובים אשר אינם בעלון אך ורק מחוסר מקום. כגון: "הפארת המזרח" סיפורים על חכמי הספרדים, "סודות צבאיים" סיפורי אמונה מקצין בצה"ל, ועוד.

לצערנו לעת עתה אין לנו תקציב להגדלת העלון, הגדלת העלון תלויה בתרומותיכם.

3 אפשרויות לתרום לעמותת "אור עליון" (ע"ר):

- (1) תרומה בכרטיס אשראי: צלצלו 054-7695540 והרימו את תרומתכם בכרטיס אשראי.
- (2) הפקדה בנקאית: ניתן להפקיד בסניף בנק הדואר לחשבון מספר 8362846.
- (3) שליחת התרומה במכתב: שליחת תרומה למשרדי העמותה.

המעוניינים לקבל לביתם את העלון, או מספר עלונים לחלוקה, תמורת דמי משלוח בלבד. כמו כן נשמח לקבל כל תגובה, שאלה, הארה והערה.

צלצלו 054-8486661 או כתבו ל-mhbp52@etrog.net.il